Deze versie van het ontwerp van decreet is een voorlopige versie en dus nog niet persklaar gegeven door de bevoegde minister

stuk **976** (2021-2022) – Nr. 1

ingediend op 21 oktober 2021 (2021-2022)

Originele versie

Ontwerp van decreet

houdende een generieke waarborgregeling
voor ondernemingen

ECO

INHOUD

Memorie van toelichting

Voorontwerp van decreet

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Advies van de Raad van State

Ontwerp van decreet

Originele versie

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE EEN GENERIEKE WAARBORGREGELING VOOR ONDERNEMINGEN

Samenvatting

Dit ontwerp van decreet beoogt een nieuw kader te creëren voor de generieke waarborgregeling voor ondernemingen met behoud van de essentie van de bestaande waarborgregeling.

De krachtlijnen zijn:

1. **De rationalisering van de bestaande regelgeving.**
   - **1.1 De generieke waarborgregeling voor ondernemingen krijgt een eigen decreet. In het decreet van 6 februari 2004 worden enkel nog de bepalingen behouden met betrekking tot de ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles.**
   - **1.2 In uitvoering van het decreet worden de diverse bestaande besluiten van de Vlaamse Regering en ministeriële besluiten gebundeld.**
   - **1.3 Het decretale kader wordt afgeslankt en de gedetailleerde uitwerking wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering.**
   - **1.4 Waarborgen kunnen naast de de-minimisstaatsteunregeling ook in het kader van de algemene groepsvrijstellingsverordening of een ander, eventueel toekomstig instrument worden toegekend.**
2. **Verfijning en verduidelijking van de bestaande regelgeving**
   Aan de door de jaren heen gerezen vragen werd een oplossing geboden.
   - **2.1 Ondersteuning van de ondernemingen die een beroep dienen te doen op de Wet Continuïteit Ondernemingen**
   - **2.2 Verduidelijking van de financieringsovereenkomsten die al dan niet gewaarborgd kunnen worden door het Vlaamse Gewest.**
   - **2.3 Beroepsmaatregelen tegen alle beslissingen van de waarborgvennootschap**
   - **2.4 Uitbreiding van de ondernemingen die kunnen optreden als waarborghouder**

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen vormt reeds meer dan een decennium het decretale kader voor de generieke waarborgregeling.

Dit decreet werd verder uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en het ministerieel besluit van 22 februari 2005 tot uitvoering van bepaalde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Parallel werden voor de hinder als gevolg van openbare werken en met betrekking tot de leasingmaatschappijen bijzondere uitvoeringsbesluiten vastgesteld.

Het betreft enerzijds het besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen die hinder ondervinden als gevolg van openbare werken en het ministerieel besluit van 8 juni 2005 tot uitvoering van bepaalde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen die hinder ondervinden als gevolg van openbare werken.

Anderzijds gaat het om het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2009 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen met betrekking tot de leasingmaatschappijen en het ministerieel besluit van 6 mei 2009 tot uitvoering van bepaalde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2009 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen met betrekking tot de leasingmaatschappijen.

Onder het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen zijn bovendien mettertijd nog een aantal andere overheidswaarborgen gegroepeerd.

In het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen werd aldus bij decreet van 20 februari 2009 een Hoofdstuk III/1 toegevoegd, dat ad-hocwaarborgen voor ondernemingen tot voorwerp heeft, en een Hoofdstuk III/2, ingevoegd bij decreet van 12 juli 2013, dat specifiek de waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles regelt.

Originele versie

B. Inhoud

Probleemstelling

Het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en de vele uitvoeringsbesluiten (zie supra) hebben geleid tot een regelgevend kader dat niet op alle vlakken logisch is geordend. Het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen regelt de waarborgregeling op een detaillistische wijze, onder meer wat betreft de voorwaarden voor de openbare oproep, de aanvraag tot waarborghouder en de betaling van de waarborg. Het decreet is atypisch omdat het zaken regelt in een voor een decreet ongebruikelijke graad van detail. Met dit ontwerp van decreet wordt bijgevolg gestreefd naar een rationelere en meer overzichtelijke omkadering van de waarborgregeling voor ondernemingen.

De afgelopen jaren is ook gebleken dat de generieke waarborgregeling een gebrek aan ondersteuning biedt voor ondernemingen die een beroep dienen te doen op de Wet Continuïteit Ondernemingen. Ter ondersteuning van ondernemingen die een beroep doen op de waarborgregeling en die een doorstart beogen door middel van de Wet Continuïteit Ondernemingen, is een herziening van het decretale kader noodzakelijk.

Doorheen de jaren waren daarnaast een aantal vragen gerezen bij de toepassing van het decretale kader, hetgeen een verduidelijking en verfijning hiervan verantwoordt. Bovendien is een verdere administratieve ontlasting voor PMV/z-Waarborgen nv, waarborghouders en ondernemingen mogelijk. De Vlaamse Regering zal deze doelstellingen bij de voorbereiding van de uitvoeringsreglementering opnemen.

De waarborgregeling moet in overeenstemming gebracht worden met de EU en aangepast worden aan de geest van de federale Wet betreffende de Continuïteit van Ondernemingen.

Originele versie

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Dit ontwerp van decreet creëert het nieuwe kader voor de generieke waarborgregeling voor ondernemingen.

De voorgenomen herziening van het decretale kader heeft niet tot doel, noch tot gevolg, de essentie van de waarborgregeling, zoals ze al jaren bestaat, te wijzigen. Onder meer het concept, de doelstellingen, de doelgroepen en het stappenplan voor het aanvragen van een

waarborgcontingent en het aanmelden van een waarborg blijven onveranderd. Anders gesteld, voor de waarborghouders en ondernemingen blijft het wezen van de waarborgregeling, waarmee ze inmiddels vertrouwd zijn, behouden.

De herziening van het decretale kader beoogt vooral om, enerzijds, een rationalisering van de bestaande regelgeving en, anderzijds, een verfijning en verduidelijking van de bestaande regelgeving.

1. Rationalisering van de bestaande regelgeving

Met dit ontwerp van decreet wordt gestreefd naar een meer overzichtelijke omkadering van de waarborgregeling voor ondernemingen.

Ten eerste zal met voorliggend ontwerp een apart decreet aangenomen worden dat de generieke waarborgregeling bevat. De generieke waarborgregeling wordt dus uit het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen gelicht.

Het huidige decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen zal bijgevolg enkel nog de ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en de waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles behandelen; dit decreet zal om die reden worden omgedoopt tot het decreet van 6 februari 2004 houdende ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles.

Ten tweede zullen in uitvoering van voorliggend ontwerp van decreet de bestaande regerings- en ministeriële besluiten gebundeld worden in één besluit van de Vlaamse Regering.

Op die manier zal een einde worden gesteld aan het bijzondere regime voor kleine en middelgrote ondernemingen die hinder ondervinden als gevolg van openbare werken, evenals aan het bijzondere regime betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen met betrekking tot de leasingmaatschappijen, waarvan de onderscheiden behandeling niet langer als opportuun worden beschouwd. Aldus zullen deze in de toekomst in de regel onderworpen worden aan de regels van de generieke waarborgregeling.

Ten derde wordt met dit ontwerp van decreet ervoor gekozen om het decretale kader af te slanken en bijgevolg naar een normale invulling van het decretale kader te evolueren. Het decretale kader zal de basisbeginselen van de generieke waarborgregeling bevatten, waarvan

Originele versie

de uitvoering wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering en waarvan de detailmaatregelen door de waarborgvennootschap worden geregeld.

Hierbij wordt er wel over gewaakt dat de constitutionele basisbeginselen die de verdeling van bevoegdheden tussen het parlement en de regering beheersen, worden nageleefd.

Principieel wordt aangenomen dat het verlenen van overheidswaarborgen een prerogatief van de wetgevende macht is. Hiervoor wordt een dubbele grondwettelijke basis naar voren geschoven: enerzijds, het annaliteits- en universaliteitsbeginsel van het begrotingsrecht op basis van artikel 174 Gw. en, anderzijds, het uitgangspunt dat de regeringen over geen andere macht beschikken dan die welke de grondwet en de wetten hen uitdrukkelijk toekennen (artikel 105 Gw.).

Het regelen van de voorwaarden van de waarborgregeling betreft evenwel geen aan het parlement voorbehouden aangelegenheid. Artikelen 174 en 105 Gw. hebben immers niet als zodanig tot gevolg dat de normatieve bevoegdheid inzake overheidswaarborgen wordt voorbehouden aan de wetgevende macht. Ze impliceren enkel dat elke waarborgverlening namens het Vlaamse Gewest steeds een decretale basis veronderstelt.

Het parlement kan dus beslissen om de residuaire aangelegenheden zelf te regelen of kan een ruime opdracht aan de uitvoerende macht toekennen om deze aangelegenheden te regelen. De beperking tot de niet-essentiële elementen geldt enkel voor de aan de formele wetgever voorbehouden bevoegdheden[1].

De verlichting van het decretale kader is te dezen met name verantwoord omwille van de specificiteit en de techniciteit van de materie, enerzijds, en de noodzaak tot flexibiliteit, anderzijds, namelijk om te vermijden dat een aanpassing van de waarborgregeling aan een te zware en tijdrovende procedure zou worden onderworpen.

Bovendien tekent het parlement de basisbeginselen van de waarborgverlening uit, zoals, onder meer, inzake de voorwaarden van toekenning of intrekking van de waarborg (artikel 3). Via de jaarlijkse begrotingsmachtiging beslist het parlement bovendien over het totale budget van toe te kennen waarborgcontingenten.

Onder het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen was reeds een belangrijke rol weggelegd voor PMV/z-Waarborgen nv, thans de waarborgvennootschap. Deze verdeling van bevoegdheden tussen

[1] GwH 14 december 2005, nr. 190/2005, B.3.2 en B.3.3; GwH 19 april 2006, nr. 56/2006, B.12.1.

Originele versie

de Vlaamse Regering, die op haar beurt bepaalde van de haar toekomende bevoegdheden had overgedragen aan de bevoegde minister, en PMV/z-Waarborgen nv zal onder het nieuwe regelgevend kader worden gehandhaafd.

Het Grondwettelijk Hof aanvaardt het toevertrouwen van publiekrechtelijke bevoegdheden aan andere actoren dan de regering, ook aan een entiteit onder de vorm van een naamloze vennootschap, voor zover het gaat om welbepaalde technische aangelegenheid die voor het overige onderworpen blijven aan zowel de rechterlijke toetsing als de parlementaire controle[2].

Aldus is gewaarborgd dat de beslissingen die de waarborgvennootschap neemt, beperkt zijn tot specifieke uitvoerende bevoegdheden in een welbepaalde technische aangelegenheid, die voor het overige onderworpen blijven aan zowel de rechterlijke toetsing als de regerings- en parlementaire controle.

Ten vierde wordt met dit ontwerp van decreet de mogelijkheid opengetrokken om waarborgen onder andere EU-instrumenten toe te kennen (onder de aldaar toepasselijke voorwaarden) dan de *de minimis*-verordening te brengen. Onder het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen is voorgeschreven dat waarborgen in overeenstemming moesten zijn met de vereisten van de *de minimis*-verordening, bij gebreke waaraan de onrechtmatig verleende steun kon worden teruggevorderd.

2. <u>Verfijning en verduidelijking van de bestaande regelgeving</u>

Ten eerste wordt met artikel 11 van het ontwerp van besluit een soepelere invulling gegeven in verband met de opeisbaarheid bij afroep. Het is mogelijk reeds tot afroep over te gaan zodra er bepaalde (zelfs gedeeltelijk) toegekende en openstaande bedragen zijn die niet terugbetaald worden. Deze versoepeling is relevant bij gerechtelijke reorganisatie van de begunstigde. Wanneer verbintenissen gedeeltelijk worden kwijtgescholden in het kader van dergelijke procedures, zijn deze immers niet 'volledig' opeisbaar. Niettemin is definitief duidelijk dat de kredietnemer een bepaald deel van de verbintenis niet meer zal terugbetalen aan de waarborghouder. Aldus dringt een afroep ten belope van dit deel van de verbintenis zich op. Dit stimuleert verder ook waarborghouders om constructief mee te werken aan een gerechtelijk akkoord, wat op termijn leidt of kan leiden tot gedeeltelijke terugbetaling.

Originele versie

2 Arbitragehof 10 maart 1998, nr. 24/98; Arbitragehof 11 januari 2006, nr. 2/2006, B.14.3; GwH 10 november 2011, nr. 166/2011, overwegingen B.58.3 en B.58.4. Zie ook GwH 20 februari 2014, nr. 30/2014, B.7.3; GwH 10 juli 2014, nr. 104/2014, B.7.3; GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4.

Ten tweede worden er zowel in het ontwerp van decreet als in het ontwerp van besluit enkele antimisbruikbepalingen ingevoegd. Artikel 3, §2, van het ontwerp van decreet vermeldt dat de waarborghouders een waarborg enkel kunnen aanwenden ter dekking van financieringsovereenkomsten met een uitsluitend beroepskarakter. Ook moet er een band zijn met de Vlaamse economie. In artikel 5, §1, van het ontwerp van besluit herneemt welke financieringsovereenkomsten geen waarborg kunnen bekomen. Op deze manier gaat het ontwerp van besluit misbruiken tegen waarbij de middelen van het gewaarborgde krediet gebruikt worden voor (onrechtstreekse) doeleinden die niet stroken met de geest van de waarborgregeling. In artikel 8, §1, van het ontwerp van besluit kan de waarborghouder de waarborg enkel aanmelden voor zover de begunstigde en de financieringsovereenkomst voldoen aan de voorwaarden van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen; en zijn uitvoeringsbesluiten en mits voldoende terugbetalingscapaciteit in hoofde van de begunstigde van de financieringsovereenkomst aangetoond kan worden. Zo wordt de waarborghouder verplicht tot afdoende risico-onderzoek.

Ten derde wordt in uitvoering van dit ontwerp van decreet een beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de waarborgvennootschap in het kader van de generieke waarborgregeling ingebouwd. De Vlaamse Regering kan de bevoegdheden in verband met deze beroepsprocedure – zoals in het verleden - overdragen aan de functioneel bevoegde minister. Bovendien is de waarborgvennootschap een dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv, een extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm dat afhangt van de Vlaamse Regering.

Ten vierde wordt in het ontwerp van decreet voorzien dat de waarborgregeling wordt opengesteld voor andere types kredietverleners die de markt betreden en die het landschap van de kredietverlening veranderen. Door nu reeds alternatieve financieringsinstellingen te voorzien, kan naar de toekomst toe flexibeler de markt bediend worden. Deze alternatieve financieringsinstellingen (zoals de andere waarborghouders) dienen wel eerst een raamovereenkomst te sluiten met de waarborgvennootschap (= PMV/z-Waarborgen nv) en dus te bewijzen dat zij het wetgevend kader respecteren en de nodige procedures implementeren om gebruik te kunnen maken van de waarborgregeling. In eerste instantie wordt gedacht aan crowdlendingplatformen.

Impactanalyse

Budgettaire impact

Zowel de ingevoegde antimisbruikbepalingen als het kunnen aantonen dat er voldoende terugbetalingscapaciteit is in hoofde van de begunstigde van de financieringsovereenkomst

Originele versie

zal zorgen dat kredieten, die niet met de geest van de waarborgregeling stroken, geen waarborg kunnen bekomen.

Met de soepelere opeisbaarheid bij afroep is het mogelijk reeds tot afroep over te gaan zodra er bepaalde (zelfs gedeeltelijk) toegekende en openstaande bedragen zijn die niet terugbetaald worden. Deze versoepeling is relevant bij gerechtelijke reorganisatie van de begunstigde. Wanneer verbintenissen gedeeltelijk worden kwijtgescholden in het kader van dergelijke procedures, zijn deze immers niet 'volledig' opeisbaar. Niettemin is definitief duidelijk dat de kredietnemer een bepaald deel van de verbintenis niet meer zal terugbetalen aan de waarborghouder. Aldus dringt een afroep ten belope van dit deel van de verbintenis zich op. Dit stimuleert verder ook waarborghouders om constructief mee te werken aan een gerechtelijk akkoord, wat op termijn kan leiden tot gedeeltelijke terugbetaling.

Er is bijgevolg geen rechtstreeks effect op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Indirect kan er door bovenvermelde aanpassingen wel een positief effect zijn op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 21 maart 2019.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 4 april 2019.

Bestuurlijke impact
Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

Het voorstel heeft geen weerslag op de financiën van de lokale besturen, noch op personeelsvlak, noch op het vlak van de werkingsuitgaven, de investeringen en schuld, en de ontvangsten.

Implementatie

Artikel 15 van het ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen bevat een overgangsregeling voor de reeds op grond van bestaande regelgeving toegekende waarborgen. Het verschaft een rechtsbasis voor het beheer en de afwikkeling van de waarborgen die onder toepassing van de oude waarborgregeling werden verstrekt.

Aldus wordt bepaald dat de waarborgvennootschap, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, bevoegd blijft voor het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die voor datum van de inwerkingtreding van huidig decreet toegekend werden op grond van Hoofdstukken II en III van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, op grond van Titel I, hoofdstuk I, afdeling 2 van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 alsook op grond van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand.

Originele versie

Het beheer en de verdere afwikkeling ervan gebeurt, in zoverre mogelijk, met toepassing van de regels die de Vlaamse Regering op basis van dit decreet vaststelt.

C. Totstandkomingsprocedure

Het bijgaande ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2019/132 van 15 maart 2019.

Op 10 januari 2020 heeft de Vlaamse regering het ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen en de bijhorende memorie van toelichting principieel goedgekeurd. Ook werd aan de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw, gevraagd om het advies van de SERV en het advies van de Raad van State in te winnen over het voornoemd ontwerp van decreet.

Op 3 februari 2020 heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het economisch beleid, het advies van de SERV ontvangen. De SERV formuleert vanuit sociaal-economische invalshoek geen opmerkingen bij dit ontwerp.

Op 3 maart 2020 heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het economisch beleid, het advies van de Raad van State (advies 66.998/1) ontvangen. Hieronder worden de opmerkingen van de Raad van State bij dit ontwerp behandeld:

- Randnummer 3. Algemene opmerking: Er moet worden vastgesteld dat de ontworpen decretale regeling uiterst summier is uitgewerkt en ruime delegatiebepalingen aan de Vlaamse Regering bevat.

Vooreerst dient gesteld dat bij het opstellen van het ontwerp van decreet werd rekening gehouden met de principes die gelden op het vlak van de delegatie van de bevoegdheden zoals die in de reeds geruime tijd gevestigde rechtsleer wordt verkondigd (P. POPELIER, "*De wet juridisch bekeken*", Brugge, Die Keure, 2004, 302 – 303, H. COREMANS en M. VAN DAMME, "*Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*", Brugge, Die Keure, 2001; M. ADAMS, P. POPELIER, "*Wie waakt over de kwaliteit van de wet?*", Antwerpen – Groningen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, S. DEBAENE, B. VAN BUGGENHOUT, "*Informatietechnologie en de kwaliteit van wetgeving*", Antwerpen – Groningen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000; J. GIJSSELS, "*Wetgevingstheorie. Wie normeert wat, op staatsniveau?*" in M. ADAMS en L. WINTGENS, Wetgeving in theorie en praktijk, Antwerpen – Apeldoorn, Maklu, 1994, 147 – 158; S. DEBAENE, R. VAN KUYCK, B. VAN BUGGENHOUT, "*Normen voor goede kwaliteit van wetgeving*", RW, 1997-1998, 833 – 847).
Samengevat stelt de rechtsleer het volgende:

Originele versie

- Een decreet dient het essentiële (de reikwijdte, de structurele elementen en de voornaamste duurzame normen van een regeling) voor de beoogde regulering te bevatten,
- wat naar onderwerp of formulering niet van essentiële aard is, mag voor nadere regeling aan een overheid van lagere rang gedelegeerd worden.

De rechtsleer stelt eveneens dat delegatie resulteert in een grotere praktische werkbaarheid van de regelgeving. Aan gedelegeerde bevoegdheden wordt een grotere flexibiliteit en slagvaardigheid toegeschreven. Gewijzigde omstandigheden op de markt, het budgettaire kader of de politieke prioriteiten vragen om snelle interventies en efficiënte bijsturingen, wat enkel mogelijk is indien de Vlaamse Regering gemachtigd is om in te spelen op deze evoluties. In de memorie van toelichting (toelichting bij de artikelen) wordt een opsomming gegeven wat onder de delegatie aan de Vlaamse Regering kan worden begrepen namelijk:

- Verrichten van de oproep (artikel 4, §1).
- Bepalen van de nadere voorwaarden waaronder de openbare oproep wordt verricht (artikel 3, §4, en artikel 4, §2).
- Bepalen van de premie van een waarborg (artikel 3, §4).
- Bepalen van de voorwaarden van een oproep zoals de personen die in aanmerking komen voor de waarborg, alsook de financieringsovereenkomsten die gewaarborgd kunnen worden (artikel 3, §4).
- Bepalen van de inhoud en de voorwaarden van de oproep (artikel 4, §2 en artikel 3). Dit laat een differentiatie toe wat betreft o.m. de doelgroep, de toegelaten financieringsovereenkomsten, de waarborgtermijn, de premie, het dekkingspercentage, de voorwaarden waaraan de waarborghouder moet voldoen. Hierdoor kan de Vlaamse Regering bijzondere maatregelen treffen in geval van ramp of crisis.
- Bepalen van de drempel vanaf wanneer de toekenning van een waarborg het akkoord vergt van de bevoegde minister (artikel 6, §4, 4°).
- Bepalen van de wijze waarop de toekenningsprocedure van de contingenten wordt georganiseerd (artikel 3, §4).
- Toekennen van de contingenten (artikel 3, §1).
- Bepalen van de wijze waarop een financieringsovereenkomst een waarborg kan verkrijgen (artikel 3, §4).
- Bepalen van de wijze waarop een waarborg kan worden afgeroepen (artikel 3, §4).
- Bepalen van de wijze waar op een waarborg kan worden betaald (artikel 3, §4).
- Bepalen van de wijze waarop een dossier vroegtijdig kan worden afgesloten (artikel 3, §4).
- Optreden als beroepsinstantie tegen de beslissingen van de waarborgvennootschap (artikel 7).

Originele versie

Deze bepalingen zijn louter uitvoerende maatregelen en raken niet aan de essentie van de waarborgregeling voor ondernemingen. De uitwerking van deze bevoegdheden gebeurt in het besluit van de Vlaamse Regering. De uitvoering van het bovenstaande en de daarbij horende detailmaatregelen kan door de Vlaamse Regering gedelegeerd worden aan de waarborgvennootschap (artikel 3, §4, tweede lid).

- Randnummer 4. Onderzoek van de tekst artikel 2: Er werd een nieuwe paragraaf ingevoerd in artikel 6 van het ontwerp van decreet. "§1. De waarborgvennootschap draagt de naam van "PMV/z-Waarborgen nv". Participatiemaatschappij Vlaanderen nv heeft het recht om de naam van PMV/z-Waarborgen nv te wijzigen."

- Randnummer 5. Onderzoek van de tekst artikel 3: De zinsnede "waarbij het mogelijk is dat de waarborgvennootschap voor bepaalde categorieën van waarborghouders bijzondere voorwaarden stelt" werd geschrapt in artikel 3, §4, tweede lid, van het ontwerp van het decreet. In de memorie van toelichting wordt verder duidelijk vermeld dat het gaat om specifieke uitvoerende bevoegdheden in welbepaalde technische aangelegenheden (zoals opgesomd in artikel 6, §4, van het ontwerp van decreet), uitgeoefend door een dochtervennootschap van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv, op haar beurt een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap van de Vlaamse overheid. Op de uitoefening van deze specifieke uitvoerende bevoegdheden wordt een controle van de Vlaamse Regering georganiseerd, via de in dit ontwerp voorziene beroepsmogelijkheid.

- Randnummer 6. Onderzoek van de tekst artikel 7: In de memorie van toelichting is duidelijk omschreven dat iedere belanghebbende (iedereen die rechtstreeks en persoonlijk wordt geraakt door de bestreden beslissing) mag gebruik maken van de beroepsmogelijkheid ten aanzien van alle beslissingen van de waarborgvennootschap genomen in uitvoering van de generieke waarborgregeling. De voorwaarde voor de beroepsmogelijkheid is dat het verzoekschrift de grieven van de verzoeker bevat ten aanzien van de bestreden beslissing. In de gevallen waarin subjectieve rechten in het geding zijn, behoudt de benadeelde het recht zich te wenden tot de justitiële rechter.

- Randnummer 7. Onderzoek van de tekst artikel 8: Er dient op gewezen te worden dat de waarborgregeling een overheidswaarborg is, die rechtstreeks door het Vlaamse Gewest verstrekt wordt. De waarborg aan de waarborghouders wordt niet door de waarborgvennootschap versterkt, maar door het Vlaamse Gewest zelf.
  De waarborgregeling zelf verloopt dus niet over de balans of de P&L van de waarborgvennootschap, maar speelt zich af op het niveau van het Vlaamse Gewest zelf. De premie die de waarborghouders aan de waarborgvennootschap verschuldigd zijn, noch

Originele versie

de voorwaarden van de waarborgverlening, worden door de waarborgvennootschap bepaald, maar vloeien rechtstreeks voort uit het toepasselijk wettelijk kader.
De waarborgvennootschap staat uitsluitend in voor de dienstverlening die nodig is voor de operationele werking van de waarborgregeling. De waarborgvennootschap wordt voor deze dienstverlening door het Vlaamse Gewest vergoed met een jaarlijkse kostenvergoeding die bepaald wordt in de periodieke kaderovereenkomst gesloten tussen het Vlaamse Gewest en de PMV Groep.
De waarborgvennootschap is overigens een 100% dochter van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv, zodat het Vlaamse Gewest op basis van de zogenaamde Teckal- of in-house doctrine aan de waarborgvennootschap de opdracht kan geven om dienstverlening te voorzien met het oog op het operationeel beheer van de waarborgregeling.
In het licht van bovenstaande moge het duidelijk zijn dat er op niveau van de waarborgvennootschap en de impact deze entiteit heeft op de voorwaarden waaronder waarborgen worden verstrekt, geen sprake is van niet-toegelaten staatssteun.

- Randnummer 8. Onderzoek van de tekst artikel 12: Artikel 12 van het ontwerp van decreet werd aangepast als volgt: "in punt 8° wordt de zinsnede "zoals bedoeld in hoofdstuk II" vervangen door "zoals bedoeld in het decreet van [datum huidig decreet] houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen."

Na de definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen en de bijhorende memorie van toelichting door de Vlaamse Regering, zal dit ontwerp behandeld worden in het Vlaams Parlement.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze bepaling behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Deze bepaling bevat de definities die worden gebruikt in dit decreet. Deze behoeven geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2. De generieke waarborgregeling voor ondernemingen

Originele versie

Artikel 3

Paragraaf 1

Deze bepaling schrijft op generieke wijze voor dat de Vlaamse Regering, met het oog op de stimulering van de financiering voor de oprichting en ontwikkeling van de ondernemingen, voor rekening van het Vlaamse Gewest aan de kandidaat-waarborghouders contingenten kan toekennen.

De mogelijkheid om aan de kandidaat-waarborghouders contingenten toe te kennen geschiedt wel binnen de perken van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Paragraaf 2

Deze bepaling beperkt de finaliteit van de generieke waarborgregeling voor ondernemingen.

De waarborghouders kunnen een waarborg enkel aanwenden ter dekking van financieringsovereenkomsten met een louter beroepskarakter die strekken tot hetzij een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, hetzij de financiering van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Het begrip 'financieringsovereenkomst' moet worden begrepen in de zin van artikel 2, 4°, namelijk als elke overeenkomst op grond waarvan een begunstigde van de waarborghouder hetzij geldmiddelen, hetzij de beschikking over diens kredietwaardigheid, hetzij de beschikking over een roerend of onroerend goed onder de vorm van een leasingovereenkomst bekomt.

Niet alle financieringsovereenkomsten komen evenwel in aanmerking voor een waarborg toegekend krachtens dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

De financieringsovereenkomst moet ten eerste een louter beroepskarakter hebben. De generieke waarborgregeling is niet bedoeld voor investeringen met een gedeeltelijk privékarakter. Op deze manier worden misbruiken van de waarborgregeling tegengegaan.

Deze voorwaarde verduidelijkt dat financieringsovereenkomsten met een gedeeltelijk privékarakter niet langer onder de generieke waarborgregeling kunnen worden gebracht. Het is evenwel niet de opzet om investeringen met een gemengd karakter in de toekomst als zodanig uit te sluiten van de generieke waarborgregeling; wel is het de opzet dat dergelijke investeringen met een gemengd karakter worden opgesplitst in twee of meer afzonderlijke financieringsovereenkomsten. Zo is het denkbaar dat een financiering wordt aangevraagd voor de bouw van een pand dat zal worden aangewend voor beroepsdoeleinden, maar waarin de betrokkene tevens zijn privé-verblijf onder zal brengen. In dergelijk geval zal enkel de financieringsovereenkomst voor de beroepsdoeleinden onder de waarborgregeling kunnen worden gebracht, niet de eventueel aparte financieringsovereenkomst die dient voor privédoeleinden.

Ten tweede moet de financieringsovereenkomst strekken tot, hetzij een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, hetzij de financiering van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

originele versie

Indien de financieringsovereenkomst daarentegen geen enkele band heeft met de Vlaamse economie, kan ze niet onder de toepassing van de generieke waarborgregeling worden gebracht.

Deze voorwaarde is alternatief, waarbij de deelaspecten evident ook cumulatief vervuld kunnen zijn, namelijk wanneer het gaat om een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest die een investering doet op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

De band met de Vlaamse economie kan er enerzijds in bestaan dat het gaat om een onderneming die geen exploitatiezetel heeft op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, maar die er wel wil investeren, bijvoorbeeld door een vestiging te openen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

De band met de Vlaamse economie kan er anderzijds in bestaan dat het gaat om een onderneming die een exploitatiezetel heeft op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, maar die in Wallonië, Brussel of in het buitenland wil investeren. In dat geval is vereist dat de exploitatiezetel een centrum van reële activiteit is. Daartoe volstaat een loutere postbus op het grondgebied van het Vlaamse Gewest niet. Misbruiken van de waarborgregeling zullen worden getoetst door de waarborgvennootschap.

Paragraaf 3

Deze bepaling geeft aan, overeenkomstig het begrotingsrechtelijke legaliteitsbeginsel, dat het maximale bedrag aan waarborgen periodiek wordt vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Paragraaf 4

Deze paragraaf bevat de algemene machtiging aan de Vlaamse Regering om de verdere voorwaarden te regelen waaronder de generieke waarborgregeling werkt.

Aldus wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden kan bepalen waaronder de openbare oproep wordt verricht en de premie en de voorwaarden van de oproep worden bepaald, zoals de personen die in aanmerking komen voor de waarborg en de financieringsovereenkomsten waarvoor de waarborg ter zekerheid kan dienen, de voorwaarden waaronder de waarborgen worden verleend, de wijze waarop de toekenningsprocedure van de contingenten wordt georganiseerd, de wijze waarop de financieringsovereenkomsten een waarborg kunnen bekomen, de wijze waarop de waarborg kan worden afgeroepen, de wijze waarop de waarborg kan worden betaald en de wijze waarop een dossier vroegtijdig kan worden afgesloten.

De Vlaamse Regering kan het bepalen van de detailmaatregelen inzake deze aangelegenheden delegeren aan de waarborgvennootschap. Het betreft te dezen specifieke uitvoerende bevoegdheden in een welbepaalde technische aangelegenheid (zoals opgesomd in artikel 6, §4, van het ontwerp), uitgeoefend door een dochtervennootschap van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv, op haar beurt een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap van de Vlaamse overheid. Op de uitoefening van deze specifieke uitvoerende bevoegdheden wordt een controle van de Vlaamse Regering georganiseerd, via de in dit ontwerp voorziene beroepsmogelijkheid.

Artikel 4

Originele versie

Paragraaf 1

Deze bepaling schrijft voor dat de Vlaamse Regering periodiek een oproep doet die ertoe strekt te achterhalen welke rechtspersonen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden.

De periodiciteit wordt bepaald door de Vlaamse Regering.

De oproep is open en is gericht aan alle rechtspersonen die aan de in dit decreet, zijn uitvoeringsbesluiten en de in de oproep vermelde voorwaarden voldoen.

De oproep bevat het maximale bedrag aan waarborgen dat kan worden toegestaan.

Paragraaf 2

Deze bepaling schrijft voor dat de Vlaamse Regering de algemene inhoud en de algemene voorwaarden van de oproep bepaalt. Dit gebeurt bij besluit van de Vlaamse Regering.

Paragraaf 3

Het eerste lid van deze paragraaf bepaalt als regel dat een waarborg slechts kan worden verleend mits de waarborghouder hiervoor premies betaalt.

Het tweede lid van de eerste paragraaf verschaft de Vlaamse Regering de bevoegdheid om op de verplichting dat er premies moeten worden betaald een vrijstelling te verlenen, dan wel een vermindering toe te kennen. De Vlaamse Regering kan meer in het bijzonder voor door haar bepaalde specifieke doelgroepen een dergelijke uitzondering in het leven roepen. Dit geeft de Vlaamse Regering bijvoorbeeld de mogelijkheid om in te spelen op bepaalde crisissituaties of om bepaalde doelgroepen specifiek te ondersteunen.

Artikel 5

Paragraaf 1

Deze bepaling verduidelijkt dat de waarborgen in overeenstemming moeten zijn met artikel 107 tot en met 109 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie. Het betreft een verplichting die evident rechtstreeks volgt uit het Unierecht.

Onder het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen wordt nog voorgeschreven dat de waarborgen in overeenstemming moesten zijn met de vereisten van de *de minimis*-verordening, bij gebreke waaraan de onrechtmatig verleende steun kon worden teruggevorderd.

Deze mogelijkheid wordt onder het onderhavig decreet opengetrokken. In belangrijke mate zal in verband met de Europese staatssteunregels de waarborgregeling allicht blijven geschieden tegen de achtergrond van de *de minimis*-verordening, maar met dit ontwerp van decreet wordt de ruimte gelaten om waarborgen onder bijvoorbeeld een groepsvrijstelling of een ander, eventueel toekomstig instrument toe te kennen. Uiteraard zullen de aldaar toepasselijke voorwaarden voor verenigbaarheid van het Unierecht dan wel moeten voldaan zijn.

Originele versie

Paragraaf 2

Deze bepaling verduidelijkt dat het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, de latere wijzigingen ervan en elk later decreet dat dit decreet vervangt, niet van toepassing is op deze waarborgregeling.

Inzake waarborgverlening heeft het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest een zeer ruim toepassingsgebied dat als volgt is omschreven: "*De Vlaamse Regering volgt voor wat betreft de waarborgverlening door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest de bepalingen van §2 tot §5*" (art. 6, §1).

Dit decreet is aldus in beginsel van toepassing op alle door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest verleende waarborgen, tenzij hiervan uitdrukkelijk van wordt afgeweken.

Het voorliggend ontwerp van decreet betreft een geheel eigen waarborgregime, waardoor duidelijkheidshalve wordt aangegeven dat het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest niet van toepassing is.

Op deze manier wordt vermeden dat toekomstige wijzigingen aan het decreet van 7 mei 2004 een weerslag zouden hebben op de generieke waarborgregeling, wat de rechtszekerheid van alle betrokken partijen ten goede komt.

Bovendien zijn niet alle basisbeginselen vervat in het decreet van 7 mei 2004 verenigbaar met de generieke waarborgregeling. Zo gaat het decreet van 7 mei 2004 bijvoorbeeld uit van een principiële verplichting tot het betalen van een waarborgpremie, terwijl huidig ontwerp van decreet in een uitzonderingsmogelijkheid voorziet. Het decreet van 7 mei 2004 vertrekt tevens van de regel dat de waarborg bij uitwinning enkel het uitstaande verlies dekt nadat alle zakelijke en persoonlijke zekerheden bij de gewaarborgde debiteur zijn uitgewonnen, terwijl zulks niet noodzakelijkerwijze wordt vereist bij de in dit ontwerp behandelde, generieke waarborgregeling.

Hoofdstuk 3. De waarborgvennootschap

Artikel 6

Paragraaf 1

In deze bepaling wordt de waarborgvennootschap uitdrukkelijk bij naam genoemd, namelijk PMV/z-Waarborgen nv. De mogelijkheid tot naamswijziging wordt voorzien.

Paragraaf 2

Deze bepaling handelt over het organiek statuut en de taken en bevoegdheden van de waarborgvennootschap. De waarborgvennootschap is een dochtervennootschap van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV.

In het eerste lid wordt duidelijk gemaakt dat PMV/z-Waarborgen nv als dochtervennootschap van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV onderworpen is aan de bepalingen van Hoofdstuk IV*quater* het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de

Originele versie

Vlaamse overheid. Hierin zijn de basisregels inzake samenstelling, werking en organisatie van het toezicht van de Vlaamse investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochterondernemingen duidelijk vastgelegd.

In het tweede lid wordt aangegeven dat, in afwijking van artikel 7*quater*, §1, tweede lid, van het decreet betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, de waarborgvennootschap niet onder het rechtstreeks toezicht van de Vlaamse Regering door toedoen van een regeringscommissaris staat, maar onder het toezicht van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV De aansturing van de waarborgvennootschap gebeurt middels de in het derde lid van deze bepaling bedoelde beheersovereenkomst, gesloten tussen de waarborgvennootschap, Participatiemaatschappij Vlaanderen NV en het Vlaamse Gewest. Bovendien voorziet artikel 7 van voorliggend ontwerp van decreet in een beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering voor de beslissingen van de waarborgvennootschap die kaderen in de generieke waarborgregeling voor ondernemingen.

In het derde lid wordt vastgelegd dat, in afwijking van het voornoemde decreet, een beheersovereenkomst zal opgemaakt worden met drie partijen: de waarborgvennootschap, Participatiemaatschappij Vlaanderen NV en het Vlaamse Gewest. In die beheersovereenkomst zullen de taken, financiering, financiële doelstellingen en rapporteringsverplichtingen van de waarborgvennootschap worden geregeld.

Paragraaf 3

In deze bepaling worden de maatschappelijke doelstellingen van de waarborgvennootschap vastgelegd.

Die doelstellingen bestaan vooreerst uit het beheer van de dossiers die voortvloeien uit de waarborgregeling die vastgelegd wordt in dit decreet. Ten tweede wordt bepaald dat de waarborgvennootschap kan optreden als adviseur in het domein van waarborgverlening ten gunste van ondernemingen.

Paragraaf 4

De belangrijkste taken die de waarborgvennootschap zal moeten waarnemen worden in deze paragraaf opgesomd. Die taken spreken voor zich en behoeven geen verdere commentaar.

Paragraaf 5

Deze bepaling regelt de toezichtsrechten van de waarborgvennootschap voor de uitvoering van haar taken zoals vermeld in dit decreet, zijn uitvoeringsbesluiten en de raamovereenkomst.
De waarborgvennootschap kan te allen tijde alle informatie over de financiële toestand en de activiteiten van de waarborghouder, de begunstigde en zijn medeschuldenaars opvragen.
In het bijzonder maar niet exhaustief kan de waarborgvennootschap overgaan tot:
1° het onderzoek van de boeken van de waarborghouder wat betreft de onderdelen die betrekking hebben op de begunstigde en zijn medeschuldenaars;
2° het inzage nemen in de overeenkomsten die de waarborghouder heeft gesloten met de begunstigde en zijn medeschuldenaars;
3° het maken en bijhouden van kopieën van alle stukken en gegevens die betrekking hebben op de begunstigde en zijn medeschuldenaars;
De controle kan bij de waarborgvennootschap, bij de waarborghouder of, indien nodig, bij de begunstigde of zijn medeschuldenaars worden uitgevoerd.

Originele versie

Paragraaf 6

Deze bepaling geeft aan dat de waarborgvennootschap de taken bedoeld in de vierde en de vijfde paragraaf uitvoert volgens de voorwaarden bepaald in dit decreet, zijn uitvoeringsbesluiten en de raamovereenkomst.

Artikel 7

Deze bepaling is nieuw. Ze regelt het georganiseerd bestuurlijk toezicht bij de Vlaamse Regering ten aanzien van de beslissingen die de waarborgvennootschap binnen het kader van de generieke waarborgregeling neemt.

Paragraaf 1

De termijn voor het indienen van een beroep bij de Vlaamse Regering bedraagt een maand, te rekenen vanaf de dag na de dag waarop de beslissing wordt verzonden. Na het verstrijken van die termijn is het verzoekschrift onontvankelijk.

Deze beroepsmogelijkheid staat open voor iedere belanghebbende. Belanghebbende is iedereen die rechtstreeks en persoonlijk wordt geraakt door de bestreden beslissing, zoals bijvoorbeeld de waarborghouder ten aanzien van een beslissing waarbij de waarborg wordt geweigerd of geschrapt, de betaalbaarstelling van de waarborg wordt geweigerd of een provisionele betaling geheel of gedeeltelijk wordt herroepen.

De beroepsmogelijkheid geldt ten aanzien van alle beslissingen van de waarborgvennootschap genomen in uitvoering van de generieke waarborgregeling.

Er wordt gepreciseerd dat het beroep wordt ingesteld door middel van een verzoekschrift. Dat verzoekschrift bevat de grieven van de verzoeker ten aanzien van de bestreden beslissing. Bij gebreke hieraan is het verzoekschrift onontvankelijk.

Paragraaf 2

Deze bepaling geeft aan dat het instellen van het beroep de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet schorst.

Paragraaf 3

Deze bepaling geeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de waarborgvennootschap te vragen onverwijld haar opmerkingen aangaande de grieven van de verzoeker mee te delen.

De waarborgvennootschap beschikt over een termijn van twee weken, te rekenen vanaf de datum van het verzoekschrift om de gevraagde opmerkingen aan de Vlaamse Regering mee te delen.

Paragraaf 4

Deze bepaling bevat de termijn waarbinnen de Vlaamse Regering uitspraak moet doen over het verzoekschrift. In beginsel moet de Vlaamse Regering haar beslissing nemen binnen een maand, te rekenen vanaf de datum van het verzoekschrift.

Originele versie

De beslissing van de Vlaamse Regering over het beroep wordt aan de verzoeker en aan de waarborgvennootschap ter kennis gebracht.

Paragraaf 5

Deze bepaling beschrijft het procedé van de stilzwijgende negatieve beslissing.

Er wordt aangegeven dat bij ontstentenis van een beslissing binnen de termijn, bedoeld in paragraaf 4, de Vlaamse Regering wordt geacht zich de beslissing van de waarborgvennootschap eigen te hebben gemaakt en het beroep wordt geacht te zijn afgewezen. Dit houdt in dat de Vlaamse Regering tevens de motieven van de formeel gemotiveerde beslissing van de waarborgvennootschap overneemt.

Tegen de beslissing van de Vlaamse Regering kan de benadeelde in beginsel een vernietigingsberoep bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State instellen (bijvoorbeeld tegen beslissingen met betrekking tot de erkenning van kandidaat-waarborghouders), In de gevallen waarin subjectieve rechten in het geding zijn, behoudt de benadeelde het recht zich te wenden tot de justitiële rechter.

Artikel 8

Deze bepaling herneemt artikel 25 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen.

In de eerste paragraaf van dit artikel wordt vastgelegd dat de waarborgvennootschap voor de uitoefening van haar taken van beheer van de generieke waarborgregeling een vergoeding zal ontvangen lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het bedrag, de voorwaarden en de betalingsmodaliteiten van die vergoeding, zullen vastgelegd worden in de beheersovereenkomst waarnaar verwezen wordt in artikel 6, §2,, derde lid, van dit decreet.

In het tweede lid van de eerste paragraaf wordt de mogelijkheid gecreëerd om aan de waarborgvennootschap kwartaalvoorschotten toe te kennen op de voormelde beheersvergoeding.

In de tweede paragraaf wordt vastgelegd dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap de verliezen zal dragen die zouden voortvloeien uit het toekennen van waarborgen, zoals geregeld door dit decreet. Die verliezen zullen berekend worden op basis van de bedragen waarvoor waarborgen worden afgeroepen en uitbetaald, de recuperaties die gerealiseerd worden en terugvloeien naar het Vlaams Gewest, en de bedragen van de ontvangen premies.

Hoofdstuk IV. Wijzigingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen

Artikel 9

Deze bepaling wijzigt het opschrift van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen. Voortaan zal dit decreet luiden: het decreet van 6 februari 2004 houdende ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles.

Originele versie

Op die manier wordt in de decreetgeving duidelijk het onderscheid gemaakt tussen de generieke waarborgregeling, die in het thans voorliggend decreet wordt geregeld, en de *ad hoc*-waarborgen, die in de niet overeenkomstig paragraaf 1 van deze bepaling opgeheven delen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen (voortaan: het decreet van 6 februari 2004 houdende ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles) worden geregeld.

Artikel 10

In het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen worden tevens de bepalingen onder artikel 2, 2°, 3°, 7°, 7°/1, 8°, 11°, 12° en 15° tot en met 18° opgeheven. Het betreft definities, die voorheen louter werden gebruikt voor de onderdelen van het decreet van 6 februari 2004 die thans in het voorliggend ontwerp van decreet worden geregeld. Aldus is hun behoud in het decreet van 6 februari 2004 niet langer nodig.

Artikel 11

Deze bepaling schrijft voor dat de hoofdstukken II en III van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen worden opgeheven. Deze hoofdstukken hadden immers betrekking op de generieke waarborgregeling, die thans in voorliggend ontwerp van decreet wordt geregeld.

Artikel 12

In artikel 22/2, 8°, wordt de zinsnede "zoals bedoeld in hoofdstuk II" vervangen door de zinsnede "zoals bedoeld in het decreet van (datum dit decreet) houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen". (Hoofdstuk II wordt immers opgeheven uit het decreet van 6 februari 2004. Daardoor blijft de voorwaarde behouden dat men slechts een ad-hoc waarborg kan aanvragen als men geen generieke waarborg kan verkrijgen).

Artikel 13

Deze bepaling schrijft voor dat de hoofdstukken IV en V, en artikel 26 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen worden opgeheven. Deze hoofdstukken hadden immers betrekking op de generieke waarborgregeling, die thans in voorliggend ontwerp van decreet wordt geregeld.

De overige hoofdstukken blijven bestaan want hebben betrekking op een ander soort waarborgen.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 14

Deze bepaling heft het decreet van 7 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999 en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999 op.

Originele versie

Deze regelgeving wordt niet langer actueel geacht. De afgelopen jaren werden geen dossiers meer ingediend op basis van deze waarborgregeling en er zijn thans ook geen openstaande dossiers meer, waardoor wordt besloten om de toepasselijke regelgeving op te heffen.

Artikel 15

Deze bepaling bevat een overgangsregeling voor de reeds op grond van bestaande regelgeving toegekende waarborgen. Het verschaft een rechtsbasis voor het beheer en de afwikkeling van de waarborgen die onder toepassing van de oude waarborgregeling werden verstrekt.

Aldus wordt bepaald dat de waarborgvennootschap, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, bevoegd blijft voor het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die voor datum van de inwerkingtreding van huidig decreet toegekend werden op grond van Hoofdstukken II en III van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, op grond van Titel I, hoofdstuk I, afdeling 2 van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 alsook op grond van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand.

Het beheer en de verdere afwikkeling ervan gebeurt, in zoverre mogelijk, met toepassing van de regels die de Vlaamse Regering op basis van dit decreet vaststelt.

Artikel 16

Dit decreet noodzaakt de aanname van een besluit van de Vlaamse Regering dat uitvoering geeft aan de basisbeginselen die in dit decreet zijn vervat.

Dit decreet zal bijgevolg pas in werking kunnen treden indien de Vlaamse Regering van haar bevoegdheid tot uitvoering ervan gebruik heeft gemaakt.

Indien er niet tijdig een uitvoeringsbesluit zou goedgekeurd en gepubliceerd worden, zou er een juridisch vacuüm ontstaan.

De datum van inwerkingtreding van dit decreet wordt om die reden overgelaten aan de Vlaamse Regering.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw,

Hilde CREVITS

Originele versie

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° begunstigde: de onderneming die met de waarborghouder een financieringsovereenkomst sluit die het Vlaamse Gewest gewaarborgd heeft;

2° contingent: het aandeel van een waarborghouder in het maximale bedrag aan waarborgen dat de Vlaamse Regering gedurende een bepaalde periode ter beschikking stelt;

3° financieringsovereenkomst: elke overeenkomst op grond waarvan een begunstigde van de waarborghouder een van de volgende zaken verkrijgt:
   a) geldmiddelen;
   b) de beschikking over zijn kredietwaardigheid;
   c) de beschikking over een roerend of onroerend goed in de vorm van een leasingovereenkomst;

4° kandidaat-waarborghouder: een rechtspersoon die, met naleving van de procedureregels, vermeld in artikel 4, zijn belangstelling om waarborghouder te worden, heeft laten blijken en waaraan nog geen contingent is toegekend;

5° onderneming: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die voldoet aan de definitie, vermeld in artikel 1 van bijlage I bij verordening (EG) nr. 651/2014

Originele versie

van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;

6° oproep: een oproep als vermeld in artikel 4;

7° raamovereenkomst: de overeenkomst tussen de waarborghouder en de waarborgvennootschap waarin wordt uitgewerkt op welke wijze de waarborghouder en de waarborgvennootschap uitvoering geven aan de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;

8° waarborg: de waarborg van het Vlaamse Gewest, vermeld in artikel 3, §2 van dit decreet, die voor een financieringsovereenkomst aan de waarborghouder wordt toegekend;

9° waarborghouder: een rechtspersoon waaraan conform dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan een contingent is toegewezen;

10° waarborgvennootschap: een dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv.

Hoofdstuk 2. De generieke waarborgregeling voor ondernemingen

Art. 3. §1. Om de financiering voor de oprichting en ontwikkeling van ondernemingen te stimuleren, kan de Vlaamse Regering voor rekening van het Vlaamse Gewest, binnen de perken van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, aan de kandidaat-waarborghouders contingenten toekennen.

§2. De waarborghouders kunnen binnen de perken van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan alleen een waarborg aanwenden om financieringsovereenkomsten met een uitsluitend beroepskarakter te dekken die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of de financiering van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

§3. Het maximale bedrag aan waarborgen wordt periodiek vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.

§4. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaronder de openbare oproep wordt verricht en kan de premie en de voorwaarden van de oproep bepalen, zoals de personen die in aanmerking komen voor de waarborg en de financieringsovereenkomsten waarvoor de waarborg tot zekerheid kan dienen, de voorwaarden waaronder de waarborgen worden verleend, de wijze waarop de toekenningsprocedure van de waarborgen wordt georganiseerd, de wijze waarop de financieringsovereenkomsten een waarborg kunnen verkrijgen, de wijze waarop de waarborg kan worden afgeroepen, de wijze waarop de waarborg kan worden betaald en de wijze waarop een dossier vroegtijdig kan worden afgesloten.

De Vlaamse Regering kan het bepalen van de detailmaatregelen over de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de

Originele Versie

waarborgvennootschap, waarbij het mogelijk is dat de waarborgvennootschap voor bepaalde categorieën van waarborghouders bijzondere voorwaarden stelt.

Art. 4. §1. Periodiek doet de Vlaamse Regering een oproep om te achterhalen welke rechtspersonen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden.

De oproep bevat het maximale bedrag aan waarborgen dat kan worden toegestaan.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud en de voorwaarden van de oproep.

§3. Een waarborg kan alleen worden verleend na de betaling van een premie aan het Vlaamse Gewest.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering voor specifieke doelgroepen die ze geïdentificeerd heeft, en onder de voorwaarden en modaliteiten die ze vastgesteld heeft, bepalen dat geen of een verminderde premie verschuldigd is.

Art. 5. De waarborgen moeten in overeenstemming zijn met artikel 107 tot en met 109 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie.

Het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest is niet van toepassing op de waarborgregeling, vermeld in dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 3. De waarborgvennootschap

Art. 6. §1. Voor wat niet uitdrukkelijk anders geregeld is in dit decreet, is de waarborgvennootschap onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk IVquater van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

In afwijking van artikel 7quater, §1, tweede lid, van het voormelde decreet staat de waarborgvennootschap niet onder het toezicht van de Vlaamse Regering door toedoen van een regeringscommissaris, maar onder het toezicht van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv.

De nadere modaliteiten van de taken, financiering, financiële doelstellingen en rapporteringsverplichtingen van de waarborgvennootschap worden geregeld in een overeenkomst tussen de waarborgvennootschap, Participatiemaatschappij Vlaanderen nv en het Vlaamse Gewest.

§2. In het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan heeft de waarborgvennootschap de volgende doelstellingen:

1° in opdracht van het Vlaamse Gewest de dossiers beheren die voortvloeien uit de waarborgregeling, vermeld in dit decreet;

Originele versie

2° advies verlenen over de waarborgregeling, vermeld in dit decreet.

§3. De waarborgvennootschap wordt in het kader van dit decreet en de doelstellingen, vermeld in paragraaf 2, belast met de volgende taken:
1° bijstaan bij het verrichten van een oproep voor kandidaat-waarborghouders;
2° advies verlenen over het aanvaarden van de kandidaat-waarborghouders en over de toekenning van een contingent aan kandidaat-waarborghouders;
3° advies verlenen over het herverdelen en herbepalen van toegekende contingenten;
4° beslissen over de registratie van de waarborgen en de weigering ervan voor de waarborgen waarvan de waarde de drempel die de Vlaamse Regering heeft bepaald, niet overschrijdt, en advies verlenen over de beslissing over de registratie van de waarborgen en de weigering ervan voor de waarborgen waarvan de waarde de drempel die de Vlaamse Regering heeft bepaald, overschrijdt;
5° de waarborgen registreren;
6° een waarborg en de registratie geheel of gedeeltelijk schrappen;
7° beslissen om een waarborg provisioneel betaalbaar te stellen en beslissen tot weigering om een waarborg geheel of gedeeltelijk betaalbaar te stellen;
8° een waarborg uitbetalen;
9° een provisionele betaling geheel of gedeeltelijk herroepen;
10° een waarborg en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, vroegtijdig beëindigen;
11° de onderzoekstaken, vermeld in paragraaf 4, verrichten;
12° alle taken die de Vlaamse Regering bepaalt, uitvoeren.

§4. In deze paragraaf wordt verstaan onder medeschuldenaar: iedere natuurlijke of rechtspersoon die zich samen met de begunstigde ten aanzien van de waarborghouder (on)rechtstreeks verbonden heeft tot terugbetaling van de schulden die voortvloeien uit de financieringsovereenkomst, dan wel een zakelijke of persoonlijke zekerheid heeft gesteld voor het geval dat de begunstigde in gebreke blijft.

Om haar taken, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst, uit te voeren, kan de waarborgvennootschap altijd alle informatie over de financiële toestand en de activiteiten van de waarborghouder, de begunstigde en zijn medeschuldenaars controleren.

De waarborgvennootschap kan bij de controle, vermeld in het tweede lid, de volgende acties ondernemen:
1° de onderdelen die betrekking hebben op de begunstigde en zijn medeschuldenaars, in de boeken van de waarborghouder bekijken;
2° inzage nemen in de overeenkomsten die de waarborghouder heeft gesloten met de begunstigde en zijn medeschuldenaars;
3° kopieën van alle stukken en gegevens die betrekking hebben op de begunstigde en zijn medeschuldenaars, maken en bijhouden.

Originele versie

De controle, vermeld in het tweede en derde lid, kan bij de waarborgvennootschap, bij de waarborghouder of, als dat nodig is, bij de begunstigde of zijn medeschuldenaars worden uitgevoerd.

De waarborghouder zorgt ervoor dat de begunstigde en zijn medeschuldenaars kennisnemen van de bepalingen, vermeld in deze paragraaf.

§5. De waarborgvennootschap voert de taken, vermeld in paragraaf 3 en 4, uit volgens de voorwaarden, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst.

Art. 7. §1. Iedere belanghebbende, kandidaat-waarborghouder en waarborghouder kan binnen een maand vanaf de dag na de dag waarop de beslissing wordt verzonden , beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de waarborgvennootschap die genomen zijn ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst.

Een beroep als vermeld in het eerste lid, wordt ingediend met een verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid de grieven van de verzoeker bevat.

§2. Het beroep schorst de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet.

§3. Nadat de Vlaamse Regering het verzoekschrift heeft ontvangen, vraagt ze aan de waarborgvennootschap om onmiddellijk haar opmerkingen over de grieven van de verzoeker aan haar mee te delen.

De waarborgvennootschap beschikt over twee weken vanaf de datum van het verzoekschrift, vermeld in het eerste lid, om de gevraagde opmerkingen aan de Vlaamse Regering mee te delen.

§4. De Vlaamse Regering doet binnen een maand vanaf de datum van het verzoekschrift, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, uitspraak over het beroep.

De Vlaamse Regering brengt de verzoeker en de waarborgvennootschap op de hoogte van haar beslissing, vermeld in het eerste lid.

§5. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de termijn, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, wordt de Vlaamse Regering geacht het beroep af te wijzen.

Art. 8. §1. Ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt de waarborgvennootschap onder de voorwaarden, vermeld in de overeenkomst, vermeld in artikel 6, §1, derde lid, een vergoeding voor alle kosten die volgen uit de uitvoering van de taken, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de voormelde overeenkomst.

Originele versie

Er kunnen aan de waarborgvennootschap om haar taken uit te voeren, ten laste van de kredieten die daarvoor vastgelegd zijn, kwartaalvoorschotten worden toegekend.

§2. De eventuele verliezen die voortvloeien uit het toekennen van waarborgen volgens de waarborgregeling, worden gedragen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen

Art. 9. In het opschrift van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, vervangen bij het decreet van 20 februari 2009, worden de woorden "betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen" vervangen door de woorden "houdende ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles".

Art. 10. In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009 en 12 juli 2013, worden punt 2°, 3°, 7°, 7°/1, 8°, punt 11° tot en met 13°, en punt 15° tot en met 18° opgeheven.

Art. 11. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009, 23 december 2010 en 12 juli 2013, worden hoofdstuk II, dat bestaat uit artikel 3 tot en met 19, en hoofdstuk III, dat bestaat uit artikel 20 tot en met 22, opgeheven.

Art. 12. In artikel 22/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt opgeheven;

2° in punt 5° worden de woorden "door de betrokken onderneming" opgeheven;

3° in punt 8° wordt de zinsnede "zoals bedoeld in hoofdstuk II" opgeheven.

Art. 13. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009, 23 december 2010 en 12 juli 2013, worden hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikel 23 en 24, en hoofdstuk V, dat bestaat uit artikel 25, opgeheven.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 14. De volgende regelingen worden opgeheven:

1° het decreet van 7 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999;

Originele versie

2° het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999.

Art. 15. De waarborgvennootschap blijft voor het Vlaamse Gewest bevoegd voor het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers over de waarborgen die vóór de inwerkingtreding van dit decreet toegekend zijn op grond van hoofdstuk II en III van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, op grond van titel I, hoofdstuk I, afdeling 2, van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, alsook op grond van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake de beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand.

Het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers, vermeld in het eerste lid, verlopen, voor zover dat mogelijk is, conform de regels die de Vlaamse Regering op basis van dit decreet vaststelt.

Art. 16. Dit decreet treedt in werking op de door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw,

Hilde CREVITS

Originele versie

SERV
sterk door overleg

Advies

Generieke waarborgregeling ondernemingen

Brussel, 3 februari 2020

Originele versie

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Originele versie

.

Adviesvraag: Ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen
Adviesvrager: Hilde Crevits - Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw
Ontvangst adviesvraag: 13 januari 2020
Adviestermijn: 30 dagen
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)
Goedkeuring raad: 3 februari 2020

Contactpersoon: Tim Buyse - tbuyse@serv.be

SERV
sterk door overleg

Mevrouw Hilde CREVITS
Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw
Consciencegebouw
Koning Albert II laan 15
1210 Sint-Joost-ten-Node

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Tim Buyse tbuyse@serv.be	SERV_20200203_generieke_waarborgregeling_ondernemingen_BR	3 februari 2020

Generieke waarborgregeling voor ondernemingen

Mevrouw de viceminister-president

Het ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen heeft als doel het decretale kader van de waarborgregeling te herzien. Aan de essentie van de waarborgregeling noch aan het gebruik ervan door de waarborghouders en ondernemingen wordt wezenlijk geraakt. Wel worden antimisbruikbepalingen en een soepelere opeisbaarheid bij afroep ingevoerd. De gewijzigde regelgeving verandert ook de verdeling van verantwoordelijkheden tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de bevoegde minister en PMV/z-Waarborgen nv.

Het ontwerpdecreet regelt in die zin enkele essentiële aspecten. Verdere uitwerking en concretisering zal gebeuren in nieuwe uitvoeringsbesluiten. De SERV merkt op dat in de nota aan de Vlaamse Regering wel reeds verwezen wordt naar artikelen van een ontwerpbesluit waarin onder meer gerefereerd wordt aan de problematiek van de verwevenheid met de Wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen (WCO). De SERV vraagt daarom verder betrokken te worden bij de uitvoeringsbesluiten.

Verder heeft de SERV vanuit sociaal-economische invalshoek geen opmerkingen.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Danny Van Assche
voorzitter

Originele versie

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 66.998/1
van 3 maart 2020

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen’

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJVT‡

Op 5 februari 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse Minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 27 februari 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS staatsraden, Michel TISON, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 maart 2020.

*

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,[1] alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het uitwerken van een nieuw decretaal kader voor het toekennen van generieke waarborgen aan ondernemingen door een speciaal daartoe opgerichte waarborgvennootschap.

In hoofdstuk 1 van het voorontwerp wordt bepaald dat de ontworpen regeling een gewestaangelegenheid uitmaakt (artikel 1) en worden diverse begrippen gedefinieerd (artikel 2).

In hoofdstuk 2 van het voorontwerp wordt de generieke waarborgregeling voor ondernemingen vastgesteld. In artikel 3 wordt het de Vlaamse Regering mogelijk gemaakt om aan kandidaat-waarborghouders contingenten toe te kennen. De waarborghouders kunnen de waarborgen enkel gebruiken om financieringsovereenkomsten te sluiten met het oog op de financiering van investeringen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Het maximale bedrag aan waarborgen wordt periodiek vastgelegd in de begroting. De verdere uitwerking wordt gedelegeerd aan de Vlaamse Regering. Overeenkomstig artikel 4 organiseert de Vlaamse Regering periodiek een oproep om te achterhalen welke rechtspersonen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden. De waarborg wordt in beginsel enkel toegekend na het betalen van een premie aan het Vlaamse Gewest, maar uitzonderingen zijn mogelijk voor bepaalde doelgroepen. In artikel 5 wordt bepaald dat de waarborgen de Europese staatssteunregels moeten respecteren en dat het decreet van 7 mei 2004 ‘houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest’ niet van toepassing is op de betrokken waarborgregeling.

Hoofdstuk 3 van het voorontwerp heeft betrekking op de waarborgvennootschap die een dochtervennootschap van de Participatiemaatschappij Vlaanderen nv is en die wordt belast met het beheer van de waarborgen. Artikel 6 beschrijft het juridisch statuut, de doelstellingen en de taken van de waarborgvennootschap. Artikel 7 organiseert een beroepsprocedure bij de Vlaamse Regering tegen beslissingen van de waarborgvennootschap. Artikel 8 regelt de vergoeding van de waarborgvennootschap ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk 4 van het voorontwerp strekt tot het wijzigen van het decreet van 6 februari 2004 ‘betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen’. De wijzigingen hebben tot doel het toepassingsgebied van dat decreet te

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJVT‡

beperken tot *ad-hoc*waarborgen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles, nu de generieke regeling in het voorliggende voorontwerp wordt uitgewerkt (artikelen 9 tot 13).

Hoofdstuk 5 van het voorontwerp bevat een aantal slotbepalingen. Artikel 14 strekt tot het opheffen van een waarborgregeling die verband hield met de dioxinecrisis in 1999. Artikel 15 bevat een overgangsregeling voor de afhandeling van lopende waarborgdossiers op basis van de vorige regeling. Artikel 16 draagt de Vlaamse Regering op om de datum van inwerkingtreding van het tot stand te brengen decreet vast te stellen.

ALGEMENE OPMERKING

3. Er moet worden vastgesteld dat de ontworpen regeling uiterst summier is uitgewerkt. In essentie voorziet het voorontwerp van decreet enkel in het principe van het toestaan van waarborgen door een waarborgvennootschap met het oog op de financiering van investeringen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest binnen de grenzen van het staatssteunrecht. Alle andere aspecten van de regeling – zelfs het vereiste dat een waarborg tegen vergoeding moet worden verleend of de voorwaarden waaronder de waarborg kan worden afgeroepen – worden in de artikelen 3, § 4, eerste lid, 4, § 2, en 4, § 3, tweede lid, van het voorontwerp, gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

Het staat aan de decreetgever om erover te oordelen in welke mate hij een bepaalde aangelegenheid zelf wenst te regelen en welke invullingsruimte hij daarbij wil laten aan de Vlaamse Regering wanneer deze de decretale regeling uitvoert. Het komt evenwel niet de transparantie en de duidelijkheid – en derhalve de rechtszekerheid – ten goede wanneer de decreetgever essentiële onderdelen van de regeling aan de Vlaamse Regering overlaat zonder daarbij zelf een minimale indicatie te geven in verband met de richting die de Vlaamse Regering bij het uitvoeren van de decretale regeling beleidsmatig dient uit te gaan. Zo worden in artikel 3, § 4, van het voorontwerp, diverse aangelegenheden opgesomd waaromtrent, zonder nadere specifiëring in het voorontwerp van decreet, het aan de Vlaamse Regering wordt overgelaten om de “nadere voorwaarden” ervan te bepalen. Diverse van die aangelegenheden zijn evenwel determinerend voor de afbakening van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling en hebben derhalve betrekking op een zodanig essentieel element van deze laatste dat de basisregels ervan in het voorontwerp van decreet zouden moeten worden opgenomen.

Van de decreetgever kan niet worden geëist dat hijzelf in een waarborgregeling voorziet die even gedetailleerd is uitgewerkt als die welke tot op heden vervat lag in het reeds genoemde decreet van 6 februari 2004. Niettemin mogen de diverse in het voorontwerp voorkomende delegatiebepalingen om de voornoemde redenen niet te algemeen en te weinig afgebakend blijven, wat nu nochtans het geval is. De ontworpen delegatiebepalingen zouden vanuit dat oogpunt het best aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen en zo nodig worden aangevuld of gepreciseerd.

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJVT‡

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In artikel 2, 10°, van het ontwerp, wordt het begrip "waarborgvennootschap" omschreven als "een dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv". Alhoewel er redelijkerwijze mag van worden uitgegaan dat de aldus omschreven waarborgvennootschap door de Participatiemaatschappij Vlaanderen nv zal worden opgericht, zou het ter wille van de duidelijkheid van de ontworpen regeling niettemin aanbeveling verdienen dat zulks in de tekst van het voorontwerp zou worden geëxpliciteerd en dat daartoe een bepaling zou worden opgenomen in de zin van artikel 20 van het decreet van 6 februari 2004, waarvan nu de opheffing wordt beoogd in artikel 11 van het voorontwerp.

Artikel 3

5. Artikel 3, § 4, tweede lid, van het voorontwerp, luidt:

> "De Vlaamse Regering kan het bepalen van de detailmaatregelen over de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de waarborgvennootschap, waarbij het mogelijk is dat de waarborgvennootschap voor bepaalde categorieën van waarborghouders bijzondere voorwaarden stelt."

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling, zoals de waarborgvennootschap, is in principe niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte.

Waar in artikel 3, § 4, tweede lid, van het voorontwerp, wordt gerefereerd aan "detailmaatregelen" kan de ontworpen delegatiebepaling worden gebillijkt in het licht van de voornoemde voorwaarden. In hetzelfde lid wordt evenwel ook bepaald dat de waarborgvennootschap "voor bepaalde categorieën van waarborghouders bijzondere voorwaarden" kan stellen, hetgeen niet enkel de vraag doet rijzen hoe deze zinsnede zich verhoudt tot de bevoegdheid om "detailmaatregelen" te bepalen, maar hetgeen het tevens moeilijk maakt om dergelijke delegatie van bevoegdheid aan de waarborgvennootschap nog te kunnen inpassen in de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan opdat een delegatie van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling toelaatbaar zou kunnen worden geacht. Aan de beoogde "bijzondere voorwaarden" lijkt immers een verder strekkende draagwijdte te moeten worden toegeschreven dan die om enkel "detailmaatregelen" te bepalen.

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJIVT‡

Artikel 7

6. In artikel 7 van het voorontwerp wordt de procedure geregeld van het beroep dat bij de Vlaamse Regering kan worden ingesteld "tegen de beslissingen van de waarborgvennootschap die genomen zijn ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst". Vraag is of niet moet worden gepreciseerd tegen welk soort beslissingen beroep kan worden ingesteld, ermee rekening houdend dat bepaalde beslissingen in voorkomend geval gevolgen kunnen hebben op het vlak van bijvoorbeeld het insolventierecht, en of bij het uittekenen van de beroepsprocedure in artikel 7 van het voorontwerp voldoende rekening is gehouden met de mogelijke interferentie met andere bestaande procedures.

De gemachtigde wijst erop dat de ontworpen beroepsprocedure "in feite een verderzetting [is] van de huidige beroepsprocedure die omvat wordt in huidig regelgevend kader, maar uitgebreid wordt naar al de beslissingen" en dat, wat de rechterlijke controle betreft, tegen de beslissing van de Vlaamse Regering in het kader van de beroepsprocedure kan worden opgekomen bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. In dat verband moet niettemin worden opgemerkt dat tegen beslissingen van de Vlaamse Regering in het kader van de beroepsprocedure in beginsel een vernietigingsberoep bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State zal kunnen worden ingesteld (bijvoorbeeld tegen beslissingen met betrekking tot de erkenning van kandidaat-waarborghouders), maar dat niet valt uit te sluiten dat in sommige gevallen, waarin subjectieve rechten in het geding zijn, men zich in verband met de betrokken beslissingen zal moeten richten tot de justitiële rechter.

Artikel 8

7. In artikel 8 van het voorontwerp wordt voorzien in een vergoeding ten laste van de Vlaamse begroting voor de waarborgvennootschap. De gemachtigde verduidelijkte in dat verband dat de waarborgvennootschap zelf niet onder een staatssteunregime valt en dat deze een vergoeding voor dienstverlening ontvangt welke wordt bepaald in een overeenkomst.

De waarborgvennootschap ontsnapt *a priori* niet aan de toepassing van de staatssteunregels. Het is slechts in de mate dat de waarborgvennootschap zich onthoudt van marktactiviteiten dat de activiteiten geacht kunnen worden te ontsnappen aan het staatssteunrecht, omdat ze dan geen effect kunnen hebben op de interstatelijke handel. Gelet op de taken die blijkens artikel 6, § 3, van het voorontwerp, aan de waarborgvennootschap worden opgedragen, lijkt dat vooralsnog het geval. Niettemin zal er op moeten worden toegezien dat de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 6, § 3, 12°, van het voorontwerp,[2] aan de waarborgvennootschap geen bijkomende taken oplegt die wel degelijk een marktactiviteit kunnen impliceren (zoals bijvoorbeeld consultancyopdrachten), waarvoor de vergoeding in artikel 8 van het voorontwerp eventueel als kruissubsidie zou kunnen worden aangewend.

[2] In artikel 6, § 3, 12°, van het voorontwerp, wordt bepaald dat de waarborgvennootschap belast wordt met het uitvoeren van "alle taken die de Vlaamse Regering bepaalt".

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJIVT‡

Artikel 12

8. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom in artikel 22/2, 8°, van het decreet van 6 februari 2004, de woorden “zoals bedoeld in hoofdstuk II” worden opgeheven zonder dat in de plaats ervan een verwijzing wordt opgenomen naar de in het voorontwerp vervatte regeling (artikel 12, 3°, van het voorontwerp). De voorwaarde dat men slechts een ad-hocwaarborg kan aanvragen als men geen generieke waarborg kan verkrijgen van het Vlaamse Gewest lijkt men immers te willen behouden, terwijl de overgebleven tekst nu een veel ruimere draagwijdte heeft en voortaan elke mogelijke alternatieve waarborg – van welke publieke of private instantie dan ook – beoogt. De gemachtigde deelde wat dat betreft het volgende mee:

> “[H]et betreffende artikel handelt over de waarborgen van Gigarant; het deel van Gigarant blijft behouden in het oorspronkelijk decreet; het deel van de generieke waarborgregeling wordt opgenomen in het nieuwe decreet; het desbetreffende punt beschrijft dat Gigarant kan optreden indien de aangevraagde waarborg niet onder de generieke waarborg kan vallen; aangezien hoofdstuk II wegvalt in oorspronkelijk decreet dient er dus wel een verwijzing naar het nieuwe decreet van de generieke waarborgregeling te worden opgenomen.”

Artikel 12, 3°, van het voorontwerp zal in die zin moeten worden aangepast.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Marnix VAN DAMME

Originele versie

‡LW-ADDUKBACI-GGJJVT‡

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° begunstigde: de onderneming die met de waarborghouder een financieringsovereenkomst sluit die het Vlaamse Gewest gewaarborgd heeft;

2° contingent: het aandeel van een waarborghouder in het maximale bedrag aan waarborgen dat de Vlaamse Regering gedurende een bepaalde periode ter beschikking stelt;

3° financieringsovereenkomst: elke overeenkomst op grond waarvan een begunstigde van de waarborghouder een van de volgende zaken verkrijgt:
   a) geldmiddelen;
   b) de beschikking over zijn kredietwaardigheid;
   c) de beschikking over een roerend of onroerend goed in de vorm van een leasingovereenkomst;

4° kandidaat-waarborghouder: een rechtspersoon die, met naleving van de procedureregels, vermeld in artikel 4, zijn belangstelling om waarborghouder te worden, heeft laten blijken en waaraan nog geen contingent is toegekend;

5° onderneming: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die voldoet aan de definitie, vermeld in artikel 1 van bijlage I bij verordening (EG) nr. 651/2014

Originele versie

van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;

6° oproep: een oproep als vermeld in artikel 4;

7° raamovereenkomst: de overeenkomst tussen de waarborghouder en de waarborgvennootschap waarin wordt uitgewerkt op welke wijze de waarborghouder en de waarborgvennootschap uitvoering geven aan de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;

8° waarborg: de waarborg van het Vlaamse Gewest, vermeld in artikel 3, §2 van dit decreet, die voor een financieringsovereenkomst aan de waarborghouder wordt toegekend;

9° waarborghouder: een rechtspersoon waaraan conform dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan een contingent is toegewezen;

10° waarborgvennootschap: een dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv.

Hoofdstuk 2. De generieke waarborgregeling voor ondernemingen

Art. 3. §1. Om de financiering voor de oprichting en ontwikkeling van ondernemingen te stimuleren, kan de Vlaamse Regering voor rekening van het Vlaamse Gewest, binnen de perken van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, aan de kandidaat-waarborghouders contingenten toekennen.

§2. De waarborghouders kunnen binnen de perken van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan alleen een waarborg aanwenden om financieringsovereenkomsten met een uitsluitend beroepskarakter te dekken die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of de financiering van activiteiten van een begunstigde met een exploitatiezetel op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

§3. Het maximale bedrag aan waarborgen wordt periodiek vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.

§4. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaronder de openbare oproep wordt verricht en kan de premie en de voorwaarden van de oproep bepalen, zoals de personen die in aanmerking komen voor de waarborg en de financieringsovereenkomsten waarvoor de waarborg tot zekerheid kan dienen, de voorwaarden waaronder de waarborgen worden verleend, de wijze waarop de toekenningsprocedure van de contingenten wordt georganiseerd, de wijze waarop de financieringsovereenkomsten een waarborg kunnen verkrijgen, de wijze waarop de waarborg kan worden afgeroepen, de wijze waarop de waarborg kan worden betaald en de wijze waarop een dossier vroegtijdig kan worden afgesloten.

De Vlaamse Regering kan het bepalen van de detailmaatregelen over de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de waarborgvennootschap.

Originele versie

Art. 4. §1. Periodiek doet de Vlaamse Regering een oproep om te achterhalen welke rechtspersonen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden.

De oproep bevat het maximale bedrag aan waarborgen dat kan worden toegestaan.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud en de voorwaarden van de oproep.

§3. Een waarborg kan alleen worden verleend na de betaling van een premie aan het Vlaamse Gewest.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering voor specifieke doelgroepen die ze geïdentificeerd heeft, en onder de voorwaarden en modaliteiten die ze vastgesteld heeft, bepalen dat geen of een verminderde premie verschuldigd is.

Art. 5. De waarborgen moeten in overeenstemming zijn met artikel 107 tot en met 109 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie.

Het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest is niet van toepassing op de waarborgregeling, vermeld in dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 3. De waarborgvennootschap

Art. 6. §1. De waarborgvennootschap draagt de naam van "PMV/z-Waarborgen nv". Participatiemaatschappij Vlaanderen nv heeft het recht om de naam van PMV/z-Waarborgen nv te wijzigen.

§2. Voor wat niet uitdrukkelijk anders geregeld is in dit decreet, is de waarborgvennootschap onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk IVquater van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

In afwijking van artikel 7quater, §1, tweede lid, van het voormelde decreet staat de waarborgvennootschap niet onder het toezicht van de Vlaamse Regering door toedoen van een regeringscommissaris, maar onder het toezicht van Participatiemaatschappij Vlaanderen nv.

De nadere modaliteiten van de taken, financiering, financiële doelstellingen en rapporteringsverplichtingen van de waarborgvennootschap worden geregeld in een overeenkomst tussen de waarborgvennootschap, Participatiemaatschappij Vlaanderen nv en het Vlaamse Gewest.

§3. In het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan heeft de waarborgvennootschap de volgende doelstellingen:

Originele versie

1° in opdracht van het Vlaamse Gewest de dossiers beheren die voortvloeien uit de waarborgregeling, vermeld in dit decreet;
2° advies verlenen over de waarborgregeling, vermeld in dit decreet.

§4. De waarborgvennootschap wordt in het kader van dit decreet en de doelstellingen, vermeld in paragraaf 3, belast met de volgende taken:
1° bijstaan bij het verrichten van een oproep voor kandidaat-waarborghouders;
2° advies verlenen over het aanvaarden van de kandidaat-waarborghouders en over de toekenning van een contingent aan kandidaat-waarborghouders;
3° advies verlenen over het herverdelen en herbepalen van toegekende contingenten;
4° beslissen over de registratie van de waarborgen en de weigering ervan voor de waarborgen waarvan de waarde de drempel die de Vlaamse Regering heeft bepaald, niet overschrijdt, en advies verlenen over de beslissing over de registratie van de waarborgen en de weigering ervan voor de waarborgen waarvan de waarde de drempel die de Vlaamse Regering heeft bepaald, overschrijdt;
5° de waarborgen registreren;
6° een waarborg en de registratie geheel of gedeeltelijk schrappen;
7° beslissen om een waarborg provisioneel betaalbaar te stellen en beslissen tot weigering om een waarborg geheel of gedeeltelijk betaalbaar te stellen;
8° een waarborg uitbetalen;
9° een provisionele betaling geheel of gedeeltelijk herroepen;
10° een waarborg en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, vroegtijdig beëindigen;
11° de onderzoekstaken, vermeld in paragraaf 5, verrichten;
12° alle taken die de Vlaamse Regering bepaalt, uitvoeren.

§5. In deze paragraaf wordt verstaan onder medeschuldenaar: iedere natuurlijke of rechtspersoon die zich samen met de begunstigde ten aanzien van de waarborghouder (on)rechtstreeks verbonden heeft tot terugbetaling van de schulden die voortvloeien uit de financieringsovereenkomst, dan wel een zakelijke of persoonlijke zekerheid heeft gesteld voor het geval dat de begunstigde in gebreke blijft.

Om haar taken, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst, uit te voeren, kan de waarborgvennootschap altijd alle informatie over de financiële toestand en de activiteiten van de waarborghouder, de begunstigde en zijn medeschuldenaars controleren.

De waarborgvennootschap kan bij de controle, vermeld in het tweede lid, de volgende acties ondernemen:
1° de onderdelen die betrekking hebben op de begunstigde en zijn medeschuldenaars, in de boeken van de waarborghouder bekijken;
2° inzage nemen in de overeenkomsten die de waarborghouder heeft gesloten met de begunstigde en zijn medeschuldenaars;
3° kopieën van alle stukken en gegevens die betrekking hebben op de

Originele versie

begunstigde en zijn medeschuldenaars, maken en bijhouden.

De controle, vermeld in het tweede en derde lid, kan bij de waarborgvennootschap, bij de waarborghouder of, als dat nodig is, bij de begunstigde of zijn medeschuldenaars worden uitgevoerd.

De waarborghouder zorgt ervoor dat de begunstigde en zijn medeschuldenaars kennisnemen van de bepalingen, vermeld in deze paragraaf.

§6. De waarborgvennootschap voert de taken, vermeld in paragraaf 4 en 5, uit volgens de voorwaarden, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst.

Art. 7. §1. Iedere belanghebbende, kandidaat-waarborghouder en waarborghouder kan binnen een maand vanaf de dag na de dag waarop de beslissing wordt verzonden , beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de waarborgvennootschap die genomen zijn ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de raamovereenkomst.

Een beroep als vermeld in het eerste lid, wordt ingediend met een verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid de grieven van de verzoeker bevat.

§2. Het beroep schorst de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet.

§3. Nadat de Vlaamse Regering het verzoekschrift heeft ontvangen, vraagt ze aan de waarborgvennootschap om onmiddellijk haar opmerkingen over de grieven van de verzoeker aan haar mee te delen.

De waarborgvennootschap beschikt over twee weken vanaf de datum van het verzoekschrift, vermeld in het eerste lid, om de gevraagde opmerkingen aan de Vlaamse Regering mee te delen.

§4. De Vlaamse Regering doet binnen een maand vanaf de datum van het verzoekschrift, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, uitspraak over het beroep.

De Vlaamse Regering brengt de verzoeker en de waarborgvennootschap op de hoogte van haar beslissing, vermeld in het eerste lid.

§5. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de termijn, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, wordt de Vlaamse Regering geacht het beroep af te wijzen.

Art. 8. §1. Ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt de waarborgvennootschap onder de voorwaarden, vermeld in de overeenkomst, vermeld in artikel 6, §2, derde lid, een vergoeding voor alle kosten die volgen uit de uitvoering van de taken, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de voormelde overeenkomst.

Originele versie

Er kunnen aan de waarborgvennootschap om haar taken uit te voeren, ten laste van de kredieten die daarvoor vastgelegd zijn, kwartaalvoorschotten worden toegekend.

§2. De eventuele verliezen die voortvloeien uit het toekennen van waarborgen volgens de waarborgregeling, worden gedragen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen

Art. 9. In het opschrift van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, vervangen bij het decreet van 20 februari 2009, worden de woorden "betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen" vervangen door de woorden "houdende ad-hocwaarborgen voor ondernemingen en waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles".

Art. 10. In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009, 12 juli 2013 en 15 mei 2020, worden punt 2°, 3°, 7°, 7°/1, 8°, 11°, 12°, en punt 15° tot en met 18° opgeheven.

Art. 11. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009, 23 december 2010, 12 juli 2013 en 15 mei 2020, worden hoofdstuk II, dat bestaat uit artikel 3 tot en met 19, en hoofdstuk III, dat bestaat uit artikel 20 tot en met 22, opgeheven.

Art. 12. In punt 8° van artikel 22/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010, 12 juli 2013 en 15 mei 2020, wordt de zinsnede "zoals bedoeld in hoofdstuk II" vervangen door de zinsnede "zoals bedoeld in het decreet van [datum huidig decreet] houdende een generieke waarborgregeling voor ondernemingen".

Art. 13. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009, 23 december 2010, 12 juli 2013 en 15 mei 2020, worden hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikel 23 en 24, en hoofdstuk V, dat bestaat uit artikel 25, en artikel 26, opgeheven.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 14. De volgende regelingen worden opgeheven:

1° het decreet van 7 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999;

Originele versie

2° het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999.

Art. 15. De waarborgvennootschap blijft voor het Vlaamse Gewest bevoegd voor het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers over de waarborgen die vóór de inwerkingtreding van dit decreet toegekend zijn op grond van hoofdstuk II en III van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, op grond van titel I, hoofdstuk I, afdeling 2, van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, alsook op grond van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake de beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand.

Het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers, vermeld in het eerste lid, verlopen, voor zover dat mogelijk is, conform de regels die de Vlaamse Regering op basis van dit decreet vaststelt.

Art. 16. Dit decreet treedt in werking op de door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw,

Hilde CREVITS

Originele versie